



ခုနစ်စဉ်ကြယ်စာပေ

ချောက်ချောက်ချားချားပရဆန်းဖြယ်လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

သက်မင်းကျွမ်းမြို့

ကျောက်ပြာသဒ္ဒါဝင်္ကပါ



ပန်းချီဆွဲသူ - ဦးစိုးဝင်း

အခန်း(၁)

သေမိန့်ပြန်ကိုးပေါက်တစ္ဆေ နိဒါန်း

သန်းခေါင်ယံညဉ့်၏ ခုနစ်စဉ်ကြယ်တန်းသည် အမြီးထောင်ရုံမျှမက တစ်ပတ်ကျွမ်းပင် ပစ်သွားခဲ့လေပြီလား၊ သို့တည်းမဟုတ် တိမ်မည်းညိုတို့ ကြားတွင် နစ်မြုပ်ပုန်းခိုနေလေသည် လား မသိတတ်နိုင်ပါလေ။

အလယ်လွန် လ,တစ်ခြမ်း၏ အ,ကာလညဉ့်သန်းခေါင်ယံကမူ အမှောင်ကိုသာ အဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့လျက် ညဉ့်ခရီးရှည်ကြီးကို တိတ်ဆိတ်စွာ ခရီးနှင်နေပါ၏။ ထို့အတူပင် ကျောက်ပြာသာဒ် တောင်ခြေရှိ သျှိုဝန်တံကွန်းစင်ကြီးကလည်း သန်းခေါင်ယံ အမှောင်တစ္ဆေကောင်ကြီး၏ ရင်ခွင်အောက်တွင် မသိနိုးနားစွာ အိပ်မောကျလျက် ရှိပါချေပြီကော။

အချုပ်ဆိုရပါမူ ဩကာသ လောကကြီးတစ်ခုလုံး မြူနှင်းမိုးငွေ့တို့ ခပ်ပါးပါး ဖြာဆင်း ဖြန့်ကြဲထားသည့် အမှောင်ကမ္ဘာလွှာ ခြုံလွှာအောက်တွင် မောပန်းနွမ်းလျှော့ အနားယူ အိပ်စက်နေကြပါ၏။ သို့သော်...

ကျောက်ပြာသာဒ် လျှို့ဝှက်အတွင်းမှာ တော့ မိုင်းဆတ်မြို့ဝန် ဦးခွန်မှူး၏ သားကြီး ဩရဿဖြစ်သူ တောက်ထိန်ဦးစီးသည့် လူ့အန္တတစ်စုက သန်းခေါင်ယံအမှောင်ကို အကာအကွယ်ပြုကာ တစ်စုံတစ်ရာကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်စားနေကြသည် သို့။

စင်စစ် တောက်ထိန်သည် ဆိုးသွမ်းရမ်းကားလှသည့် လူဆိုးဓားပြ

တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ။ ဖခင်ဖြစ်သူ မိုင်းဆတ်မြို့ဝန်မင်း ကိုယ်တိုင် ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ထားခြင်း ခံရသည့် သားဆိုးသားမိုက် ရာဇဝင်လူဆိုးကြီး တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါ၏။

မိုးမိတ်မြို့နယ် တစ်ကြောမှာ တော့ ဓားပြတောက်ထိန်ဆိုလျှင် ကြားရသူတိုင်း ကျောစိမ့် သွားကြရသည် အထိ ဓားထက်ကာ ကြမ်းကြုတ် ရက်စက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ။

အချိန်ကာလက ၁၈၇၅ ပြည့်လွန်နှစ်များ အတွင်း မန္တလေး နေပြည်တော်ကြီးတွင် နန်းတွင်းရေး ရှုပ်ထွေးပြီး သူလူ ကိုယ့်လူ ခွဲခြားမရချိန် ဖြစ်နေချိန်တွင် တောက်ထိန်မှာ တောမီးလောင် တောကြောင် လက်ခမောင်းခတ်ရန် စိုင်းပြင်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

မိုးမိတ်နယ်အတွင်းရှိ ကျောက်ပြာသာဒ်တောင်ခြေ ပတ္တမြားထွက်ရှိရာ နယ်မြေအား စောင့်ရှောက်ပေးနေသည့် တပ်မှူးကြီးကျော်စွာ ဦးစီးသည့် ရဲမက်စစ်သည် များ ၏ အလစ်အငိုက်ကို တောက်ထိန်တို့ လူစုချောင်းမြောင်းနေကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

တပ်မှူးကြီးကျော်စွာသည် မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီး၏ အားထားရသော သွေးသောက်လူယုံတော်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ။

လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်နှင့် ပြည့်စုံပြီး သစ္စာရှိသော သွေးသောက်တပ်မှူးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည် မို့ မိုးမိတ်နယ်မြေတစ်ခုလုံး၏ အသက်သွေးကြောကြီး တစ်ခုဖြစ်သော ပတ္တမြားထွက်ရှိရာ ကျောက်ပြာသာဒ်နယ်မြေအား တာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ကျောက်ပြာသာဒ် နယ်မြေထဲရှိ သျှိုဝနတ်ကွန်းစင်ရှိရာ နတ်ဘုရားကျောင်းကြီးထဲတွင် စခန်းချ ခြေကုပ်ယူထားသည့် တပ်မှူးကြီးကျော်စွာကြောင့် တောက်ထိန်၏ အကြံအစည်မှာ ယခုအချိန်ထိတိုင် ထမြောက်

အောင်မြင်ခြင်း မရှိခဲ့သေးပါ။

စင်စစ် တောက်ထိန်မှာ နတ်ဘုရားကျောင်းကြီးထဲရှိ သျှိုဝနတ်ကွန်း စင်မှ သျှိုဝနတ်ရုပ်တုကြီး၏ နဖူးသင်းကျစ်တွင် မြှုပ်နှံပူဇော်ထားသည့် ကိုးပေါက်ပတ္တမြားကြီးကို လုယူရန် ကြံစည်ကြိုးပမ်းနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီးက ထိုအချက်ကို သိရှိသဖြင့် လူဆိုးဓားပြများ နှင့် လောဘ သားကောင်များ ရန်မှ ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် အနေဖြင့် သျှိုဝနတ်ဘုရားကျောင်းကြီးတွင် သူ၏ သွေးသောက် လူယုံတော် တပ်မှူးကြီးကျော်စွာအား တာဝန်ပေးအပ် ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

တပ်မှူးကြီးကျော်စွာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း သျှိုဝနတ်ဘုရားကျောင်းကြီးတွင် နေ့ညမပြတ် အစောင့်ရဲမက်များကို ထူထပ်စွာချ၍ သတိမပြတ်နှင့် စောင့်ရှောက် ကာကွယ်လျက် ရှိပါချေ၏။

ထိုပတ္တမြားအကြောင်းကို သိရှိထားသည့် တောက်ထိန်ကလည်း သူ၏ လူစုနှင့် နတ်ဘုရား ကျောင်းကို ဝင်ရောက် စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကာ ပတ္တမြားကိုးပေါက် ကို ရယူနိုင်ရန်အတွက် ယခုကဲ့သို့ အချိန်အခါကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းနေကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

အချိန်တို့ သည် တရွေ့ရွေ့နှင့် ကုန်လွန်လာခဲ့ကြသည်။ ကျောက်ပြာ သာဒ် တောင်ခြေရှိ နတ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီး တစ်ဝိုက်မှာ တော့ နှင်း မိုးစက်ကျသံ တဖျောက်ဖျောက်ကသာ တိတ်ဆိတ်သော ညဉ့်ကို ကြီးစိုးမင်းမူလျက် ရှိသည်။

‘ဒေါင် ဒေါင်’

မကြာမီ ကျောက်ပြာသာဒ် ရွာကြီးဆီမှ နာရီနှစ်မောင်းခေါက်သံ သဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသည် နှင့် တောက်ထိန်တို့ လူစု လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာခဲ့ကြပါချေပြီကော။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် တောက်ထိန်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ဝင်းလက်တောက်ပြောင် လာပြီး ဓားလွတ်စွဲကိုင်ကာ နတ်ဘုရား ကျောင်းကြီးဆီသို့ ကြောင်ရိုင်းတစ်ကောင်နှယ် ချဉ်းကပ်လာခဲ့ပါတော့သည်။

နတ်ဘုရားကျောင်းမှ စစ်သည် ရဲမက်များမှာ လည်း တဖျောက်ဖျောက် ကျဆင်းနေသည့် နှင်းမိုးစက် ကျသံများ အောက်ဝယ် အစောင့်ရဲမက်များမှ လွဲ၍ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျလျက်ရှိနေချိန်...။

‘အ..’

‘အု...’

နတ်ဘုရားကျောင်းတံခါးဝကို စောင့်နေကြသည့် ရဲမက်နှစ်ဦးမှာ တောက်ထိန်တို့ ၏ လောဘသားတစ်စု၏ လက်ချက်ဖြင့် အသံပင်မထွက်နိုင်ရှာဘဲ ကျဆုံးသွားကြပါ၏။ ပြုလဲကျသံ အနည်းငယ်မှ လွဲ၍ ကျယ်လောင်သော အသံဟူသမျှ စိုးစဉ်းမျှမထွက်။

သို့သော် ထိုစဉ်းငယ်မျှသော တိုးညှင်းသည့်အသံလှိုင်းက တပ်မှူးကြီးကျော်စွာ၏ နားစည်လှိုင်းသို့ ခပ်ပါးပါး ရိုက်ခတ်လိုက်သည်နှင့်..

"ဟင်...ဘာသံလဲ"

ဖျတ်ခနဲ နိုးလာသည့် တပ်မှူးကြီးကျော်စွာက မသင်္ကာဖွယ်ရာ အသံတချို့ကြောင့် သွားရောက်စစ်ဆေးရန် ဓားကိုစွဲကာ ထ,လိုက်စဉ်မှာ ပင်

...

"ဝှစ်...ဒုတ်"

"အ...ရန် ရန်သူ...ရန်...သူ...အ"

နတ်ဘုရားကျောင်း၏ အရှေ့ကင်းတံခါးဝဆီမှ ရုတ်တရက် ထွက် ပေါ်လာသည့် ဝရန်းသုန်းကား အော်ဟစ်သံကြီးများ နှင့်အတူ တစ်ခဏ အတွင်းမှာ ပင် တိတ်ဆိတ်စွာ အိပ်မောကျနေသည့် သန်းခေါင်ကျော် ည နှိုနှောင်းပိုင်းသည် ငရဲပွက်သကဲ့သို့ ဆူညံစွာ သက်ဝင်လှုပ်ရှား လာခဲ့ပါ ချေပြီကော။

"ဝှစ်...ဒုတ်...ဝှစ်"

"အား...အု...အီး"

"ရန်...ရန်သူတွေ နတ်ဘုရားကျောင်းထဲ ဝင်လာကြပြီ..အ"

"ဝှစ်...ဝှစ်...ထန်း...ထန်း"

"အ..အု"

လူဆိုးဓားပြကြီး တောက်ထိန်အဖွဲ့နှင့် နတ်ဘုရား ကျောင်းစောင့်ရဲ မက်များ ၏ တိုက်ခိုက် ထိုးခုတ်သံများက နတ်ဘုရားကျောင်းတစ်ဝိုက် တွင် သွေးချောင်းစီးခဲ့ပါချေပြီကော။

"ဝှစ်...ဒုတ်"

"အား...အု"

အလစ်အငိုက် ဝင်ရောက်စီးနင်း တိုက်ခိုက်သဖြင့် တပ်မှူးကြီးကျော် စွာ၏ ရဲမက် စစ်သည် များ အတုံးအရုန်း ကျဆင်းနေကြသည် ။

သို့သော် နတ်ဘုရားကျောင်းကြီးထဲရှိ ရဲမက်များကမူ ဝင်ရောက် စီး နင်းသူများကို ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ခုခံတိုက်ခိုက်လျက်ရှိကြပါ၏။

"ဟေး...မဆုတ်နဲ့ တိုက်ကြစမ်း"

"ဟိုင်း...ဟေး"

"ဝှစ် ဝှစ်..ဒုတ် ဒုတ်"

တပ်မှူးကြီးကျော်စွာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာသို့ ရောက်တော့ မီးရောင် အောက်တွင် ဓားလွတ်စွဲကာ စီးနင်းတိုက်ခိုက်နေသည့် လူဆိုးဓားပြ တောက်ထိန်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲသွားသည်။

"ဟင်...တောက်ထိန်ပါလား။ ရာရာစစ နတ်ဘုရားကျောင်းကို ဝင် စီးရတယ်လို့ "

ထို့အတူပင် တောက်ထိန်ကလည်း သျှိုဝနတ်ဘုရား ရုပ်တုကြီးရှေ့မှ ဓားတစ်စင်းနှင့် ဟစ်အော်အမိန့်ပေးနေသည့် တပ်မှူးကြီးကျော်စွာကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည် နှင့်..

"ဟေး တပ်မှူးကြီး မင်းရဲ့ သွေးသောက်ရဲမက်တွေကို လက်နက်ချခိုင်းလိုက်ပါ။ နတ်ဘုရားကျောင်း တစ်ခုလုံးကို ငါ့လူတွေက စီးမိသွားပြီကွ"

"ဟိုင်း..ရာရာစစ နင့်လိုလူဆိုး ဓားပြကောင်က ငါ့လို တပ်မှူးတစ်ယောက်ကို စော်စော်ကားကားနဲ့ ကိုင်း..သေစမ်း လူဆိုးဓားပြကောင်"

"ဝှစ် ဝှစ်"

"ထန်း ထန်း"

တပ်မှူးကြီးကျော်စွာမှာ ကျားရိုင်းတစ်ကောင်နှယ် ရှေ့သို့ လွှားခနဲ ခုန်ဝင်ကာ တောက်ထိန်အား မုန်တိုင်းတစ်ခုနှယ် တရကြမ်း တိုက်စစ်ဆင်ပါလေတော့သည်။

"ဟိုင်း ဟား"

"ဝှစ် ဝှစ်..ထန်း"

"အိုး..ဟိုး ဟိုး တော်တော်သစ္စာရှိပြီး သတ္တိကောင်းတဲ့ သွေးသောက် တပ်မှူးကြီးပဲ၊ ဟင်း..ဟင်း..ကျုပ်နာမည် တောက်ထိန်တဲ့ မပိုင်ရင် ခြင် တောင်မရိုက်ခဲ့ဘူး တပ်မှူးကြီးရေ၊ မင်းရဲ့ သွေးသောက် ရဲမက်တွေလည်း ကျဆုံးကုန်ကြပြီလေ...ဟင်း ဟင်း"

"ဟိုင်း ယား"

"ဝှစ် ဝှစ်..ထန်း"

"ဟင်း...မင်း မင်း တယ်ပြီး ယုတ်မာရက်စက်လှချည်လား၊ သျှိဝနတ် ဘုရားကိုတောင် ပြစ်မှားစော်ကားရဲတယ်၊ နတ်ရုပ်က ပတ္တမြားကြီးကို မင်း ရမယ်လို့ များ ထင်နေသလား ငတောက်ထိန်"

တပ်မှူးကြီးကျော်စွာမှာ မိုင်းဆတ်မြို့ဝန်၏ သား လူရမ်းကား ဓားပြ ငတောက်ထိန်အပေါ် အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်လျက် ရှိသည် မို့ အတင်းဝင်ရောက် ထိုးခုတ် တိုက်ခိုက်ပါလေ၏။

ဒေါသကြောင့် တိုက်ကွက်မှားသွားခဲ့သည့် တပ်မှူးကြီးကျော်စွာမှာ တောက်ထိန်၏ အနီးကပ်ဓားချက်ကို မတိမ်းရှောင်နိုင်ပါလေတော့။

"ဝှစ် ဝှစ်"

"ဒုတ်"

"အ.."

ဒဏ်ရာများမှ ယိုစီးကျလာသော သွေးများက တပ်မှူးကြီးကျော်စွာ ၏ တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ရွဲနစ်နေပါချေပြီကော။ အားတင်းကာ ခုခံတိုက်ခိုက်

ကံသည့်တိုင် တောက်ထိန်၏ ဓားချက်များကို လွတ်အောင်
မရှောင်နိုင်ပါလေတော့။

"ဝှစ်..ဝှစ်"

"ဒုတ်..အင်း"

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း..အရှုံးပေးလိုက်ပါတော့လား တပ်မှူးကြီးရယ်၊
ကျုပ် ခင်ဗျားကို မသတ်ချင်ဘူး"

"ဘာ ဘာကွ ဟင်း ဟင်း ငါသေမှ ဟောဒီသျှီဝနတ်ဘုရားက ကိုးပေါ
က်ပတ္တမြားကြီးကို ရမယ်ဟေ့၊ ကိုင်း..တက်ခဲ့စမ်း ဓားပြကောင်ရေ"

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးနီးပါး သွေးစိမ်းရှင်ရှင် စီးကျနေသည့်တိုင် သွေး
သောက် သူရဲကောင်းတို့ ၏ မာန်ကိုမလျှော့သော တပ်မှူးကြီးကျော်စွာ
က သူ၏ ဆောင်ဓားကိုဝင့်၍ ငတောက်ထိန်ကို စိန်ခေါ်စစ်ခင်းနေဆဲပါ။

"ကိုင်း ဒီလောက်တောင် သေချင်နေတဲ့ တပ်မှူးကြီး ခံနိုင်ရင်ခံပေ
တော့"

"ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်"

"ထန် ထန်..အား"

မရတော့ပါ။ ကျားပျိုတစ်ကောင်၏ အားမာန်များ နှင့် တရစပ် ထိုးခု
တ် တိုက်ခိုက်လာသည့် တောက်ထိန်၏ ဓားချက်များ အောက်တွင် တပ်
မှူးကြီးကျော်စွာ အလူးလူးအလိမ့်လိမ့် ခံနေရပါပြီကော။

"ဝှစ်"

"ဒုတ်"

"အား"

ခါချဉ်ကောင်မာန်ကြီး၍ တောင်ကြီးကိုဖြိုခွင်းရန် ကြံရွယ်စိတ်ကူး
သော်လည်း ခါးမသန် ဒဏ်ရာဗရပွနှင့် တပ်မှူးကြီးကျော်စွာမှာ ကျားင
စဉ်းလဲ တောက်ထိန်၏ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်လှသည့် မိုးကြိုးစားချက်
အောက်တွင် လဲပြိုကျသွားခဲ့ရရှာပါချေပြီတည်း။

"အား..အု"

သို့တိုင်အောင် လက်ထဲမှ ဆောင်စားကိုမူ စွဲမြဲစွာဆုပ်ကိုင်ထားရင်း၊
တောက်ထိန်၏ မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်လျက်...

"တောက်...လူကို ခွေး ခွေးသတ်...သတ်တယ်၊ လူ လူယုတ်မာ ဟော
ဒီ သျှို..သျှိုဝနတ်ရုပ်တုကြီးက ပတ္တမြားကိုး ကိုးပေါက်ကိုယူခဲ့ရင် မင်း မ
င်းတို့ အားလုံး သံ သံသရာ တစ် လျှောက် လုံး မကျွတ် မလွတ်ဘဲ ကျိန်..
ကျိန် စာ မိ မိ ပါ စေ သား သား အ အား"

သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်ကျနေသည့် ဒဏ်ရာများကြားမှ သွေးသောက်
တပ်မှူးကြီးကျော်စွာမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကျိန်စာဆိုးကြီးကို တတွ
တ်တွတ် ရွတ်ဆိုရင်း တဖြည်းဖြည်း မြေပြင်ထက်သို့ ညွတ်ခွေပြိုလဲကျ
သွားပြီး အသက်ဝိညာဉ် ချုပ်ငြိမ်း ပျောက်ကွယ် သွားပါတော့သည် တ
ကား။

အခန်း(၂)

ပတ္တမြားကိုးပေါက်နှင့် သျှိုဝနတ်မင်း၏ ကျိန်စာ

အသားကို လှီးတာလောက်တော့..

လှီးပါ ယူပါ

အသွေးကို သောက်တာလောက်တော့..

သောက်ပါ သုံးပါ

ဒါပေမဲ့..

အကြင်နာခေါင်းပါး စိတ်ထားမမှန်

အကြံစိတ်ယုတ်နဲ့ နှလုံးသားကိုပါ

ထုတ်ယူဖို့ ကြံစည်ခဲ့ရင်တော့

ကျူးလွန်တဲ့ လက် ရိုက်ချိုးဖျက်လို့

အသွားထက်ထက် ဓားထက်ထက်မှာ

လက်ချောင်းများ ဖြတ်တောက်

သွေးငေါက်ငေါက်ပန်းပါစေသား။

"သျှိုဝနတ်မင်း၏ တမန်တော်"

ကျောက်ပြာသာဒ် တောင်ခြေရှိ သျှိုဝနတ်ဘုရားကျောင်းမှ နတ်ကွန်းစင်ရှေ့ သျှိုဝနတ်မင်းကြီးရှေ့တွင် စိုက်ထူထားသည့် ကျောက်စာတိုင်မှ ကျိန်စာလိုလို စာတန်းအချို့က စောရန်နိုင်နှင့် စောနန်းနွယ်တို့ ၏ နှလုံးသွေးများကို ဆူပွက် လှုပ်ရှားလာစေခဲ့ပြီထင်...။

တစ်ဆက်တည်းမှာ ပင် ကျောက်ပြာသာဒ် တောင်ခြေ၌ ကျောက်ဆစ် ကျောက်သားများ နှင့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ဤမျှ ခမ်းနားထည်ဝါသလောက် လက်ရာမြောက်လှသော ကျောက်သား နန်းဆောင်ကြီးတစ်ခု ရှိနေလိမ့်မည်ဟု ဘယ်သောအခါ ကာလကမှ တွေးထင်ထားခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ ယခုတော့..

အံ့မခန်း ရှေးလက်ရာဟောင်း ကျောက်ဆစ်ပညာရပ်ဖြင့် ထွင်းထူထားသည့် သျှိုဝနတ်ရုပ်တုကြီးနှင့် နတ်ဘုရားကျောင်းကြီးကို အံ့ဩဘနန်း တွေ့မြင်နေရပါချေပြီကော။

ထို့အပြင် သျှိုဝနတ်မင်းကြီးရှေ့တွင် စိုက်ထူထားသည့် ကျောက်စာကျိန်စာ ဆုတောင်းသံကြီးကလည်း နှလုံးသည်းပွတ်အတွင်းထိတိုင် နက်ရှိုင်းစွာ စူးနစ်ဝင်ရောက်သွားလေသည် လား။

စင်စစ် ဤသျှိုဝနတ် ဘုရားကျောင်းကြီးအတွင်းသို့ မည်သည့်လူစိမ်းတစ်ဦးတလေကိုမျှ ဝင်ရောက်ခွင့်မပြုပါ။ သို့သော် ကျောက်ပြာသာဒ်ရွာသူကြီး ဦးခွန်ဆိုင်းနှင့် ကျောက်ပြာသာဒ် ဆရာတော် ဦးပညာဇောတတို့ ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မုဆိုးကြီး ဦးမှိုင်းလုံးနှင့်အတူ စောရန်နိုင်တို့ မောင်နှမ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည် ။

ရှေးဟောင်း သမိုင်းအမွေအနှစ်များ စာတန်းပြုစုနေသည့် စောနန်းနွယ်မှာ လည်း လေ့လာစေ့ငုမှုများကို မပြုလုပ်နိုင်သေး။ လွန်စွာမှ လက်

ရာမြောက်လှသည့် ရှေးဟောင်း ကျောက်သားနန်းဆောင်ကြီး၊ သျှိုဝနတ်
ဘုရား ရုပ်တုနှင့် ကျိန်စာကျောက်စာတို့ ကို အံ့ဩမှုများ ဖြင့်
ငေးမောကြည့်ရှုနေမိသည်။

"အင်း...ဒီကျောက်စာထဲက ကျိန်စာအရ ဆိုရင်တော့ နတ်ရုပ်တုကြီး
ရဲ့ နဖူးသင်းကျစ်က ပတ္တမြားကြီးကို ယူခဲ့မိတဲ့ တောက်ထိန်တို့ လူစုက
တော့ သံသရာအဆက်ဆက် ကိုးပေါက် ပတ္တမြားကြီးရဲ့ ကျိန်စာ သင့်ခဲ့ရ
မှာ ပေါ့နော် အဘလုံ"

စောနန်းနွယ်က ကျောက်ပြာသာဒ်တောင်ခြေမှ
သျှိုဝနတ်ဘုရားကျောင်းဆောင်သို့ လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည့် ဦးမှ
ှင်းလုံအား ပြောလိုက်ပါ၏။

"ဟာ...သင့်ခဲ့ပြီလား သမီးရယ်၊ အဘတို့ ကြားသိရသလောက်က
တော့ လူဆိုးဓားပြ တောက်ထိန်ကို ဖမ်းဆီးမိတော့ သူ့ရဲ့ ညာဘက် လ
က်ချောင်းတွေအားလုံး တိတိရိရိပြတ်တောက်ပြီး သေဆုံးနေတယ်လို့
ပြောကြတယ်၊ အင်း...နောက်ဆုံးတော့ မကောင်းမှုပြုခဲ့တဲ့ သူဟာ သူပြု
မှုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ဝဋ်ကြွေးကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ရတာ ဓမ္မတာပဲမဟုတ်
လား သမီးရယ်"

မုဆိုးကြီးဦးမှ ိုင်းလုံမှာ သျှိုဝနတ်ရုပ်တု၏
ဟောင်းလောင်းပေါက်ကြီး ဖြစ်နေရှာသည့် နဖူးသင်းကျစ်နေရာကို ငေး
စိုက်ကြည့်ရင်း စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ ဖြေကြားပြောဆိုနေပါ၏။

"နောက်ပြီး ဟောဒီ မိုးမိတ်နဲ့ မိုးကုတ်မြို့ကြီးရဲ့ ပတ္တမြားမြေပေါ်မှာ
လည်း လုပ်ကိုင် စားသောက်ခွင့် ပေးထားပြီး တွေ့ရှိရတဲ့ သိန်းကျောက်၊
သန်းကျောက်၊ အောင်ကျောက်တွေ ဟာလည်း ကိုယ့်ရဲ့ ကုသိုလ်ကံနဲ့ ကို
ယ် ထိုက်သလို ယူခွင့်ပေးထားသေးတယ်လေ။

အေး...ဒါတင်ဘယ်ကလိမ့်မလဲ၊ ဒီနယ်မြေထဲမှာ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေ စားသောက်ရတာဟာ နေ့စဉ် သေမင်းနဲ့ စိန်ခေါ်စစ်ခင်းနေရတာနဲ့ အတူတူပဲကွဲ့၊ တွင်းတွေတူး လိုက်ခေါင်းတွေဖောက်ပြီး ခက်ခက်ခဲခဲ ရှာဖွေကြရတာဆိုတော့ အန္တရာယ်က ကိုယ်နဲ့ လက်တစ်ကမ်းမှာ အမြဲရှိနေတာကလား။ သျှိုဝနတ်မင်းကြီးဟာ တရားသဖြင့် ရှာဖွေစားသောက်နေတဲ့ သူတွေရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကိုလည်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးထားတယ် သမီး။

ဟင်း ဟင်း ဒီကြားထဲကမှ ကျေးဇူးမသိ လောဘမသတ်နိုင်ဘဲ အရိပ်နေနေ အခက်ချိုးချိုး လုပ်သွားကြတဲ့ လူတိရစ္ဆာန်တွေအတွက်တော့ သျှိုဝနတ်မင်းကြီးရဲ့ ကျိန်စာဟာ နည်းတောင် နည်းနေသေးတယ် သမီးရေ"

မုဆိုးကြီးဦးမှိုင်းလုံ ပြောဆိုရှင်းပြနေသည် များကို စောနန်းနွယ်ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေသည့်တိုင် စောရန်နိုင်မှာ မူ တစ်စုံတစ်ရာကို စူးစူးနစ်နစ် တွေး နေသကဲ့သို့ သျှိုဝနတ်မင်းကြီးကိုလည်း ငေးစိုက်၍ ကြည့်နေပါ၏။

"ဒီမှာ စောရန်နိုင်...ဒီပတ္တမြားကြီးဟာ မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီး သိုဟန်ဖတ်ရဲ့ လက်ကို ပဏ္ဏာအဖြစ် ရောက်ရှိသွားခဲ့ရာကနေ အဆင့်ဆင့်လွှဲပြောင်း သိမ်းဆည်းလာခဲ့ကြရာက နောက်ဆုံး ကျောက်ပြာသာဒ်ဆိုတဲ့ ရွာနားက နတ်ကွန်းစင် ကျောင်းဆောင်ကြီးမှာ ခြေရာပျောက်သွားခဲ့တယ်။

အဲဒီကျောက်ပြာသာဒ်ကို ရောက်ရင် သျှိုဝဆိုတဲ့ နတ်ဘုရားကျောင်းဆောင်ကြီးဆီကို ရောက်အောင်သွားပြီး ပတ္တမြားကြီးအကြောင်းကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် စုံစမ်းကြည့်ရင် ကောင်းမယ် စောရန်နိုင်"

မိုးမိတ်သို့ ခရီးမထွက်ခင်တစ်ရက်က သူ၏ ဦးလေးတော်စပ်သူ ဆရာတစ်ဆူလည်း ဖြစ်သည့် ဦးကျော်ခေါင်၏ စကားသံများက စောရန်နိုင်၏ နားထဲတွင် ပဲ့တင်ထပ်မျှ ပြန်လည် ကြားယောင်နေမိသည်။ ။

စောနန်းနွယ်အား ရှင်းလင်းပြောပြနေသည့် ဦးမှိုင်းလုံ၏ စကားအသွားအလာထဲတွင် ပတ္တမြားကြီး၏ ခြေရာများကို အမှတ်မထင် သိမြင်လိုက်ရသဖြင့် စောရန်နိုင် ဒိတ်ခနဲပင် ရန်ခုန်သွားပါလေ၏။

"ဘယ်လိုလဲ စောရန်နိုင် သျှိဝနတ်ရုပ်တုကြီးရဲ့ ပတ္တမြားကိုးပေါက်ကို စိတ်ဝင်စားနေပြီလားကွဲ့..ဟင်း ဟင်း"

"အို..မ မ မဟုတ်ပါဘူး အဘလုံရယ်၊ ကျွန်တော်က ပတ္တမြားမြေကို စိတ်ဝင်စားနေတာပါ၊ ဘယ်လောက်တူးတူး မကုန်နိုင် မခန်းနိုင်နဲ့ ကံထိုက်တဲ့ သူတွေကို မျှဝေပေးနေတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေဟာ ဘယ်ခေတ် ဘယ်ကာလကတည်းက ပတ္တမြားတွေကို တွေ့ခဲ့ရသလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေမိတာပါ အဘလုံ"

စောရန်နိုင်၏ စကားများ နှင့် အတွေးအခေါ်ကြောင့် ဦးမှိုင်းလုံမှာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် သဘောကျနေပါ၏။

"အင်း...ဘယ်ဆိုးလို့ လဲ မင်းတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်က ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ငါတို့ မိုးမိတ်ရဲ့ သမိုင်းကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိတွေကို စိတ်ဝင်စား ရှိကြသေးတယ်၊ ပြောရရင်တော့ ဟောဒီ မိုးမိတ်နဲ့ မိုးကုတ်ဒေသဟာ ပတ္တမြားမြေလို့ တောင် တင်စားခေါ်ဝေါ်ရမယ် ထင်ပါရဲ့ ။

ဟောဒီသျှိဝနတ်မင်းကြီးကလည်း ငါတို့ မိုးမိတ်နဲ့ မိုးကုတ်ဒေသသားတွေရဲ့ အားထား ကိုးကွယ်ကြတဲ့ အဖိုးတန် ပတ္တမြားတွေကို မျှဝေပေးတဲ့ နတ်မင်းကြီးလို့ မှတ်ယူ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတာကလား၊ ဒီအကြောင်းတွေ မင်းတို့ ကိုရှင်းပြရင် ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ အတိတ်သမိုင်းကြောင်းတွေနဲ့

ချီပြီး ပြောပြရမှာ မို့ အချိန်ရမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ညကျမှ ဖန်ခါးရေသောက်ရင်း မင်းတို့ သိချင်တာ အားလုံးကို အဘပြောပြမယ်၊ ခုတော့ ဟောဒီက သမီးလေး စောနန်းနွယ် သျှိဝနတ်ဘုရားကျောင်းဆောင်ကြီးကို အရင်ဦးဆုံး လေ့လာထားနှင့်ဦးပေါ့ကွယ်"

ထိုနေ့က တစ်နေကုန်နီးပါး ကျောက်ပြာသာဒ်တောင်ခြေမှ သျှိဝနတ်ဘုရား ကျောင်းဆောင်ကြီးနှင့် ကျောက်စာတိုင်များ ၊ ကျောက်ဆစ်ရှေးဟောင်း လက်ရာများကို အသေးစိတ် လေ့လာကြရင်း အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။ ။

ကျောက်ပြာသာဒ် ရွာကလေး၏ ညဉ့်ကမ္ဘာသည် တဖွဲဖွဲ ဝေဝေမှိုင်းမှုန်နေသည့် မြူနှင်းမိုးစက်တို့ ဖြိုးဖြိုးဖြောက်ဖြောက် ကျဆင်းသံကိုနာခံရင်း ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေပါ၏။

စောနန်းနွယ်က မီးလင်းဖိုထဲမှ မီးစတချို့ကို ထိုးဆွလိုက်သဖြင့် တဖောက်ဖောက်နှင့် လွင့်ပျံ့ထပေါက်ကျသည့် မီးပေါက် အော်မြည်သံလေးများကသာ ရံဖန်ရံခါ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ ။

စောရန်နိုင်ကမူ ဦးမှိုင်းလုံထည့်ပေးသည့် ဖန်ခါးရည်ပူပူကို မှုတ်ကာ သောက်နေပါ၏။ ခါးရှရှနှင့် မွေးပျံ့သော လက်ဖက်နံ့နှင့် ဖန်ခါးရည်ပူပူက လည်ချောင်းတစ်လျှောက် စီးဆင်းသွားသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်သွေးကြောအနှံ့ စိမ့်ဝင် နွေးထွေးသွားစေသည် ထင့်။

ဦးမှိုင်းလုံက သူ၏ ဝါးဆေးတံအိုးကြီးကို တရှိုက်မက်မက် ရှိုက်ဖွာ

လိုက်ရင်းမှ နေ့လယ်ခင်းက သျှိုဝနတ်ဘုရားကျောင်းတွင် နိဒါန်းပျိုးခဲ့သည့် ပတ္တမြားမြေ ကိစ္စကို ပြန်လည်၍ ပြောပြနေပါ၏။

"ပတ္တမြားဆိုတာ အနီရောင် ဒါမှ မဟုတ် မဇ္ဈပန်းရောင် အဆင်းရှိတဲ့ အဖိုးထိုက် ရတနာတစ်ပါးပဲ သမီး၊ ပတ္တမြားဆိုတာဟာ ရှေးမြန်မာမင်းတွေ လက်ထက်မှာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ မပေါ်သေးဘူးကွဲ့၊ နဝရတ်ကိုးပါးစီခြယ်တဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြားတို့ နဝရတ်လက်စွပ်တို့ ဆိုတာ တခြားနိုင်ငံတွေကနေ ဆက်သမှ သာ မြန်မာဘုရင်တွေ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့ကြတာကလား။

အင်း..မှတ်မှတ်ရရ ဆိုရင်တော့ ပတ္တမြားရယ်လို့ ထူးထူးခြားခြားနဲ့ ဦးဦးဖျားဖျား ပေါ်ခဲ့တဲ့ အချိန်ကာလဟာ သက္ကရာဇ် ၅၇၉ ခုနှစ်လောက်ကမှ စတင်တွေ့ရှိခဲ့ရတာကွဲ့."

"ဟုတ်လိမ့်မယ်ထင်တယ် အဘလုံ၊ စော ဖတ်ဖူးတဲ့ သမိုင်းမှတ်တမ်းတွေအရဆိုရင် မိုးကုတ်လို့ ခေါ်တဲ့ ပတ္တမြားမြေဟာ တကောင်းရာဇဝင်နဲ့ လည်း ဆက်နေတယ်လို့ သိရတယ်၊ တကောင်းနန်းတော်ကြီးရဲ့ သစ်တိုင်လုံးတွေ လိုအပ်တော့.. အကောင်းဆုံး သစ်လုံးတိုင်တွေဟာ မိုးကုတ်နယ်ထဲက ရခဲ့သတဲ့ ၊ ဒါပေမဲ့ စံကားပင်သစ်လုံးတိုင်ထဲမှာ နတ်နဂါးတစ်ကောင် ပါနေခဲ့လေတော့ မိုးကုတ်မြို့ရဲ့ အစွဲမှာ ပွဲလာကခဲ့ရင် နတ်နဂါးတွေပါဝင်တဲ့ ဇာတ်ထုပ်တွေ မကပြရဘူးလို့လည်း ဖတ်ခဲ့ရတယ် အဘလုံ"

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း သမီးက ဘယ်ဆိုးလို့ လဲ၊ သမိုင်းအဓိကသမားပီပီ မိုးကုတ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သမိုင်းတချို့ကိုတောင် သိနေပါလားကွဲ့၊ ဟင်း ဟင်း သမီးပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ အေး စောစောကစကားကို ပြန်ပြီးဆက်ရရင် ပတ္တမြားမြေဆိုတဲ့ အတိုင်း စတင်ပြီး တွေ့ရှိခဲ့တာက

လည်း တော်တော်ကို ထူးဆန်းခဲ့တာပေါ့။ တွေ့မယ့်တွေ့တော့လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ သန္ဓေတည် ကိန်းဝပ်နေတဲ့ ပတ္တမြားရတနာသိုက်ကြီးကို ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာအဖြစ်တွေနဲ့ ကြုံတွေ့ပြီးမှ တွေ့ခဲ့ကြတာကလား။"

ဤနေရာတွင် ဦးမှိုင်းလုံမှာ စကားကို ခေတ္တရပ်တန့်ကာ သူ၏ ဝါးဆေးတံကြီးတွင် ဆေးတစ်ဆုံ ထပ်မံဖြည့်စွက်လိုက်ပြီး ကြေးမီးခြစ်ကြီးနှင့် မီးညီအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ညှိနေပါ၏။ ထို့နောက် တစ်ချက် နှစ်ချက်မျှ ရှိုက်ဖွာလိုက်ပြီးမှ ...

"အင်း...ကြာတော့ ကြာခဲ့ပြီပေါ့လေ၊ တစ်ခါက တစ်ရံရောအခါ ကာလဆီကလို့ များ ဆိုရမလားပေါ့ကွယ်"

ထို့နောက်မှာ တော့ မုဆိုးကြီးဦးမှိုင်းလုံ၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပတ္တမြား ဟူသော အဖိုးတန်ရတနာများ စတင်သန္ဓေတည် တွေ့ရှိခဲ့ရာ သမိုင်းရေးစီကြောင်းတွင် စောရန်နိုင်နှင့် သမိုင်းအဓိကကျောင်းသူ စောနန်းနွယ်တို့ မောင်နှမနှစ်ဦး စိမ့်ဝင်စီးမျောသွားကြ ပါတော့သည် ။
